

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/37/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614205147
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8614205147.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovanému: D. R., nar. X.X.XXXX, bytom T. XXX, XXX XX J., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného W., IČO: XX XXX XXX, právne zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, AK Svidník, Sov. hrdinov 163/66, o zaplatenie 1.688,14 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Svidník č.k. 2C/215/2014-54 zo dňa 30.11.2015 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa vstup účastníka, W., IČO: XX XXX XXX do konania, ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného pripustil. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 381,02 eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 93 ods. 2 a 3, § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

V odôvodnení uviedol cit: „W., IČO: XX XXX XXX, dňa 16.10.2014 oznámilo, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na podporu žalovaného.

Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že W. nepredložilo súhlas žalovaného s jeho vstupom do tohto konania, je potrebné poznamenať, že žalobca poukazuje na znenie § 93 ods. 3 O.s.p. účinné od 1.1.2015, pričom podľa názoru súdu toto ustanovenie nemôže pôsobiť retroaktívne. W. vstúpilo do konania dňa 16.10.2014, kedy zákon súhlas účastníka ako súčasť oznámenia o vstupe nevyžadoval. Pripustnosť vstupu W. do tohto konania preto súd posúdil podľa noriem účinných do 31.12.2014.

Vedľajší účastník v súlade s ustanovením § 93 ods. 3 O.s.p. v znení účinnom do 31.12.2014 do konania mohol vstúpiť buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. Možnosť vstupu do konania bola obmedzená len dobou trvania konania. Vedľajší účastník tak mohol vstúpiť do konania kedykoľvek od momentu jeho začatia až do doby, kedy sa konanie skončilo.

Podľa názoru súdu boli splnené všetky podmienky pre vstup W. do tohto konania, ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, v súlade s právnou úpravou účinnou v čase vstupu W. do tohto konania. Súd preto rozhodol tak, ako je to uvedené v I. výroku tohto uznesenia a pripustil vstup vedľajšieho účastníka do konania.

Vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane žalovaného, ktorý bol v konaní úspešný, tak patrí náhrada trov konania vo výške 381,02 eura, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za poskytnutie právnej služby advokátom. Pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon vychádzal súd z hodnoty sporu 1.688,14 eura. Právnomu zástupcovi bola priznaná podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhlášky“) odmena za tri úkony právnej pomoci po 81,33 eura, a to: prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom (§ 13a ods. 1 písm. a/ vyhlášky), vyjadrenie zo dňa 11.12.2014 (§13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky), zastúpenie pri pojednávaní dňa 23.2.2015 (§ 13a ods. 1 písm. d/ vyhlášky) a odmena za jeden polovičný úkon právnej pomoci vo výške 40,67 eura za vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 20.7.2015 (§ 13a ods. 2 písm. b/ vyhlášky). Právnomu zástupcovi ďalej patrí paušálna náhrada výdavkov, a to 2 x 8,04 eura - za dva úkony právnej služby poskytnuté v roku 2014 a 2 x 8,39 eura za dva úkony právnej služby poskytnuté v roku 2015. Keďže je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady o 20% DPH, čo v tomto prípade predstavuje sumu 63,50 eura (20% zo sumy 317,52 eura).

Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka považoval súd za nepochybne účelne vynaložené, vzhľadom na to, že právo na právnu pomoc pred súdmi je ústavným právom každého subjektu práva ako aj vzhľadom na to, že podľa § 93 ods. 4 O.s.p., má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti, ako účastník, koná však iba sám za seba.“

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že zákon č. 353/2014 Z.z. neobsahuje prechodné ustanovenia, čo znamená, že od účinnosti nového zákona (od 01.01.2015) sa súhlas podporovaného účastníka ako podmienka účasti vystupovania vedľajšieho účastníka vyžaduje aj v už začatých, ale neskončených súdnych konaniach. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR R 62/2014. S účinnosťou od 01.01.2015 bola na základe zákona č. 353/2014 Z.z. do textu Občianskeho súdneho poriadku prevzatá podmienka, ktorú právna prax už predtým formulovala. Žalobca zároveň namietal neúčelnosť trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, pričom poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 27.02.2015 č.k. 5Co/958/2014. Vedľajší účastník namiesto toho, aby zastupoval spotrebiteľa prostredníctvom svojich odborne vyškolených zamestnancov vstupuje do konania vždy už zastúpený právnym zástupcom, a to pravidelne vo všetkých konaniach. Rozhodnutie o priznaní náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka je nedôvodné a nezákonné. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi neprizná náhradu trov právneho zastúpenia.

Vedľajší účastník sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. v znení platnom do 31.12.2014, do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa výpisu z registra občianskych združení vedeného Ministerstvom vnútra SR je W. zapísané v tomto registri od 18.10.2013 v oblasti spotrebiteľských činností.

Z uvedeného je zrejmé, že W. je združením, ktoré môže vstúpiť do konania ako vedľajší účastník vo veci ochrany práv spotrebiteľa.

Zákon č. 353/2014 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, ustanovuje, že v § 93 ods. 3 O. s. p. sa za prvú vetu vkladá nová druhá veta, ktorá znie:

„Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, 10b) súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada". Tento zákon nadobudol účinnosť 01.01.2015.

Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazuje na nové znenie ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p., účinné od 01.01.2015, ktoré zaviedlo výslovný súhlas účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania ako podmienku vzniku vedľajšieho účastníctva, odvolací súd konštatuje, že vedľajší účastník vstúpil do konania dňa 16.10.2014, kedy zákon ešte takúto podmienku neustanovoval. Súhlas účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania sa predpokladal.

Právna úprava účinná od 01.01.2015 sa síce z dôvodu, že ide o ustanovenie procesného charakteru bez uvedenia prechodných ustanovení, použije aj na súdne konania začaté do 31.12.2014, nemôžu ňou však byť dotknuté účinky procesných úkonov uskutočnených pred jej účinnosťou, nakoľko takýmto postupom by došlo k porušeniu zákazu retroaktivity ako jednej zo zásad, na ktorej spočíva právny poriadok Slovenskej republiky. Splnenie podmienok na vstup vedľajšieho účastníka do konania (udelenie súhlasu so vstupom do konania), ktoré boli do právnej úpravy zavedené až s účinnosťou od 01.01.2015 teda nemožno vyžadovať vtedy, ak vedľajší účastník vstúpil do konania za účinnosti predošlej právnej úpravy (v čase do 31.12.2014). Tým by sa totiž odňal účinok procesného úkonu (vstupu vedľajšieho účastníka do konania), ktorý už nastal.

Vedľajší účastník sa nemôže zúčastňovať na konaní proti vôli hlavného účastníka, udelenie výslovného súhlasu hlavného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania podľa právnej úpravy účinnej do 31.12.2014 však nie je podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Vedľajší účastník sa stáva účastníkom konania momentom doručenia jeho oznámenia o vstupe do konania súdu. Vplyv na posúdenie účinkov oznámenia vedľajšieho účastníka o vstupe do konania a na jeho zotrvanie v konaní má len taký úkon účastníka, na strane ktorého má vedľajší účastník vystupovať, ktorým by vyjadril nesúhlas s účasťou vedľajšieho účastníka v konaní.

Nevyslovenie súhlasu so vstupom vedľajšieho účastníka do konania nie je možné považovať za nesúhlas účastníka konania so vstupom (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej vo veci 6Cdo 323/2013).

V predmetnom konaní žalovaný doposiaľ svoj nesúhlas s účasťou vedľajšieho účastníka v konaní nijakým spôsobom nevyjadril.

Účastník konania, ktorý v spore uspel (§ 142 ods. 1 O.s.p.) alebo zastavenie konania nezavinil (§146 ods. 2 O.s.p.), má v zásade nárok na náhradu trov tohto konania. Tento postup môže súd prelomiť a nepriznať náhradu trov konania, ak sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 150 ods. 1 O.s.p.).

Zo spisu jednoznačne vyplýva, že W.“ dňa 16.10.2014 ako vedľajší účastník na podporu žalovaného. V súvislosti s konaním si uplatnilo náhradu jemu vzniknutých trov, a to na právnom zastúpení.

Súd prvého stupňa rozsudkom č.k. 2C/215/2014-35 zo dňa 23.02.2015 žalobu zamietol (tento výrok nadobudol právoplatnosť dňa 07.05.2015), čo znamená, že žalobca bol v konaní v plnom rozsahu neúspešný, preto mu podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku vznikla povinnosť nahradiť trovy konania úspešnej protistrane.

Trovy konania si žalovaný neuplatnil, ale trovy konania si vyčíslil vedľajší účastník na strane žalovaného, preto bolo správne, ak ich súd prvého stupňa vedľajšiemu účastníkovi aj priznal.

V predmetnej veci súd prvého stupňa správne postupoval, pokiaľ aplikoval ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. v otázke náhrady trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom. Vedľajší účastník je plne legitimovaným subjektom na vystupovanie v tomto konaní ako subjekt, ktorý ochraňuje práva spotrebiteľa, a to v zmysle § 93 ods. 2 O.s.p.. Právo na právne zastúpenie je garantované Ústavou SR, ktorá v článku 47 ods. 2 stanovuje, že každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdom, inými štátnymi orgánmi, alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Vedľajší účastník ako právnická osoba - občianske združenie nemôže byť výnimkou v tom smere, že by sa takému účastníkovi malo toto ústavné právo odopierať. Je nelogické tvrdiť, že občianske združenie, ktoré bolo založené na ochranu práv občana - spotrebiteľa, musí vo svojej podstate samo o sebe zabezpečovať aj právne služby a ochranu práv spotrebiteľa po právnej stránke. Zabezpečenie právneho zástupcu z radov advokátov je plne v súlade s plnením účelu a poslania tohto občianskeho združenia, pretože najmä v súčasnosti pri komplikovanej právnej úprave a často meniacej sa legislatíve, pri potrebe naštudovania a zvládnutia noriem Európskej únie je nepochybné, že zastupovanie kvalifikovaným právnym zástupcom z radov advokátov je nutné a žiaduce, pričom nijakým spôsobom sa takto nespochybňuje podstata a poslanie občianskeho združenia. Práve naopak, ide o prejav zodpovedného a kvalifikovaného prístupu pri ochrane práv spotrebiteľa.

Zásada účinnej súdnej ochrany ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv Európskej únie, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovolávali právnické osoby a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom. Zo strany vedľajšieho účastníka teda ide o plne eurokonformný prístup pri riešení právneho zastúpenia aj v tejto právnej veci.

Odvolací súd zároveň poukazuje na rozhodnutie NS SR z 29.09.2015, sp. zn. 4 MCdo/16/2014, v ktorom NS SR uviedol: „Pojem „účelný“ je nevyhnuté chápať ako určitú poistku pred hradením nákladov nesúvisiacich s konaním, pred nadbytočnými či nadmernými nákladmi (napr. opakované uplatnenie náhrady za prevzatie a prípravu zastupovania, nepotrebné konzultácie s klientom atď.). Vzhľadom na ústavne zaručené právo na právnu pomoc nie je možné prostredníctvom uvedeného termínu (neúčelne vynaložené náklady konania) vymedziť kategóriu subjektov, ktorá by tak z hľadiska právneho zastúpenia mala odlišné postavenie, a tak jej de facto právo na zastúpenie advokátom v konaní upierať a z hľadiska ostatných účastníkov ju diskriminovať. Účastníka nie je možné sankcionovať tým, že mu nebude priznaná náhrada nákladov zodpovedajúca výške odmeny advokáta s tým, že sa mohol v konaní brániť sám.“ Odvolací súd konštatuje, že uvedené závery sa rovnako vzťahujú na vedľajšieho účastníka.

Pri posudzovaní účelnosti vynaložených trov je potrebné prihliadnuť aj na to, že vedľajší účastník poskytol žalovanému kvalifikovanú ochranu. Ochrana práv spotrebiteľa v tomto konaní zo strany vedľajšieho účastníka bola účinná, nakoľko po vstupe do konania sa vedľajší účastník vo veci vyjadril, navrhol žalobu zamietnuť s poukazom na premlčanie žalobcom uplatnenej pohľadávky, rozpor úrokovej sadzby s dobrými mravmi a absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo bol úkon nepochybne na prospech spotrebiteľa, teda žalovaného v tomto konaní. Keďže k procesne relevantnému vyjadreniu vedľajšieho účastníka k žalobe prostredníctvom jeho právneho zástupcu nemohlo dôjsť bez prevzatia a prípravy právneho zastúpenia, aj trovy spojené s prevzatím a prípravou právneho zastúpenia boli vynaložené účelne. Za neúčelný nie je možné považovať ani úkon - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 20.07.2015, keďže k tomuto bol vedľajší účastník vyzvaný súdom prvého stupňa.

Činnosť vedľajšieho účastníka bola účelná, pretože viedla k sledovanému cieľu za použitia primeraných prostriedkov. Pokiaľ činnosť vedľajšieho účastníka viedla k sledovanému cieľu, nie je možné hodnotiť ju ako neúčelnú, a to aj za takého stavu, že súd z úradnej moci je povinný prihliadať na premlčanie nároku dodávateľa, resp. na existenciu neprijateľných zmluvných podmienok. Vedľajší účastník sa k veci vyjadril až po tom, čo sa oboznámil so žalobou.

V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd aj na skutočnosť, že žalobca ako veľká a silná spoločnosť, ktorej základ tvorí zahraničný kapitál (jediným spoločníkom je holandská spoločnosť) na uplatňovanie svojich nárokov proti spotrebiteľovi - fyzickej osobe zabezpečila právne zastúpenie ďalšou obchodnou spoločnosťou poskytujúcou právne služby. V tejto súvislosti, ak by odvolací súd vyhovel odvolaniu žalobcu, poprel by zásadu rovnosti procesných strán pred súdom.

Preto postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd uznesenie ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.